

Kompetenceplan for drama på Steiner HF

Indledning

Rudolf Steiner skolen er tolvårig med en otteårig grundskole og en fireårig overskole/overbygning. Denne kompetenceplan relaterer sig til overskolen/overbygningen i faget drama dækkende for undervisningen fra 9. til 12. klassetrin. På Steiner-skolerne tilrettelægges undervisningen, så et fags progression og sammenhæng er tilpasset den unges alder. Således danner den almene udvikling af det unge menneske grundlag for de faglige temaer, der undervises i for hver årgang. Læs mere i "Introduktion til Rudolf Steiner-skolens læreplan – en skitse".

Ved godkendelsen af den toårige Steiner-hf for skolernes 11. og 12. klassetrin skal hf-læreplanen i faget følges og for Drama Cs vedkommende ses kravene her:

Link til læreplaner: <https://uvm.dk/gymnasiale-uddannelser/fag-og-laereplaner/laereplaner-2017/hf-laereplaner-2017>

Formål og perspektivering:

Teater- og dramafaget har til formål at udvikle kreativitet og selvstændighed hos den enkelte i samspillet med andre. Faget giver eleverne mulighed for at udforske sig selv i fællesskabet for derigennem at styrke samarbejdet og lære at blive den bedste version af sig selv sammen med andre.

Teater- og dramafaget er mødestedet for alle kunstarter. Her bringes summen af de erfaringer og kompetencer, der er landet i eleven gennem de øvrige kunstneriske fag og håndværksfagene i spil i et scenisk udtryk, hvor selve teaterprocessen er med til at give ideer og kundskaber en fysisk form. Processen afsluttes med en opførelse af et færdigt teaterstykke.

Gennem den fælles samlede tænkeevne i teaterprocessen med inspiration fra denne kollektive intelligens bliver eleverne deltagende og oplever ejerskab af det materiale, de sammen skaber. Teaterprocessen bruges som en selvreflekterende læreproces, hvor eleverne kan lære noget om sig selv, deres samarbejde og indbyrdes relationer.

Der stiftes også kendskab med performance metoder, som gør det muligt for eleverne at tænke uden om de traditionelle roller og teaterformer og alligevel skabe teater.

Samtidig er faget et sted, hvor de temaer eleverne har mødt i historie-, dansk- og litteraturundervisningen gennem tekster, analyse, recitation osv. bringes i spil i det udøvende som formidlingen af en rolle, et udtryk eller en karakter i stykket. Igennem arbejdet med denne formidling kan eleverne vinde empati og forståelse for både historiske og nutidige personligheder og deres handlinger, som ellers er dem fremmede.

Gennem arbejdet med det konkrete teaterstykke, der enten er hentet fra litteraturen eller som eleverne selv har udviklet indholdet til, arbejdes der i processen med at tilpasse stykket til klassens sammensætning af elever og elevernes individuelle potentiale.

Emneområder:

I 10.klasse bidrager faget overvejende til elevernes identitetssøgen og forståelse for, hvordan mennesker træffer valg og vælger handlemåder. Gennem forskellige roller afprøves forskellige identiteter og udtryk, som er forskellige fra eller de samme som elevens egne. Formålet er her, at eleven får mulighed for at reflektere forskellige identiteter og personligheder igennem det at formidle en karakter eller rolle.

I 12.klasse (2.hf) er formålet med faget i højere grad, at eleverne tilsammen og selvstændigt skaber en teaterproduktion som en afslutning, hvor de mange kompetencer i kreativ tænkning, kunstnerisk formidling og social forståelse, som de gennem uddannelsen har opnået, indgår. Det er her af stor betydning, at alle elever deltager med hver deres bidrag til produktionen (lyd, lys, scenografi, kostumer, musik, performance, annoncering/plakater osv.), og at processen i videst muligt omfang gennemføres uden lærerens indblanding og gerne med en professionel som instruktør.

Kompetencemål:

Generelt

Undervisningen giver mulighed for at kunne:

- Kendskab til sceniske udtryk og formidling
- Kendskab til at samle kunstnerisk arbejde i udtryk fra scenen i forskellige former
- Kendskab, forståelse og brug af det dramatiske udtryk som en mulighed for at indleve sig i mennesker, situationer og miljøer
- Kendskab til devised metoden
- At lære samspil igennem en devised teaterproduktion
- At lave en teaterproces i en devised form, dvs. kunne orientere sig i kaos i tillid til, at der ud af kaos opstår en planlagt orden. Devising er konceptkunst og har skarpe grænser mellem kunstarterne, som brydes ned, så performance opstår.
- Kendskab til at skabe en rammekultur, som har betydning for elevernes evne til at skabe og lære at stille sig frem på scenen og udtrykke sig frit

Arbejdsmetoder

Under ledelse af underviseren/instruktøren undersøger elever og underviser, hvilke principper og værktøjer, der kan bidrage til at designe og lede en teaterproces, så alles kreative ressourcer bliver udnyttet bedst muligt både hos lærer og elever.

Indledningsvist fastsættes et overordnet værdigrundlag, teoretisk og praksisinspireret, hvorfra processen kan designes, så den giver bedst mulige arbejdsbetingelser for at skabe kollektivitet og synergi.

Der anvendes daglige øvelser i stemme, krop og improvisation. Der arbejdes med øvelser i komposition på scenen og med udkast til scenografi og kostumer. Der gennemføres karakterarbejde, samt analyse af et teaterstykke.

Evaluering

Elevers udbytte af forløbet opleves gennem deltagelsen i teaterprocessen og den afsluttende forestilling. Eleven modtager løbende evaluering af sin indsats i form af mundtlig feedback af det individuelle bidrag til den kunstneriske og praktiske proces. Afslutningsvis kommenteres og evalueres elevens indsats og performance igennem vidnesbyrdet i skriftlig form.